Summè Reverende et Excellentissime
Domine,
Patrone mi plurimùm observande:

Quamvis Tua pariter negotia, cùmq; adeò boni pu-
blici, maximè Ecclesiæ, frequentiùr interpellare non
[illegible] distrin-
ir abstinere
t, deregare
nri cùr de-
, mihi veni
da seculori
ubsidium
dicam?
mihi facilè
ene sit,
y dum ir
petit;
orum gra-
reficiendi
, id nos
Fori Sio
ynicat.
dam debili
, quod

178

† Clarissime Viz. Amice pl. Honorande!

Vester ille, qui pro Gratitudine novitatum suarum animam oppignorav-
verity non fuit, Ille fuit; verum allegatio me dignaty non est, nec Hominem
vidi nisi forsan in egressu ex Auditorio publico, ubi in pergula ante fores
ambulantem vidi Bodium Lipsiensem, nisi physiognomia me fallit, eydem
videnty esse Humori Hominis et discipuly et Magistri. Expectavi eum
ipsum in lectione publica, at non comparuit, sed principia stetit,
ut in egressu, quem admodum jam injeci, observari, ex habitu corporis, quod
mihi descripty erat ab iis qui ipsum bene norant. Habet hic Cl. Viz duos eremi-
plaria Collegii Antiscartesiani, alterum Cl. D. Bodio dabij, quem nec
verbis salutare non gravaberis. Verum speciatim tangere opera pueciana
visum non fuit, nihil enim habet quod ex Magistrij non descripserit, præter
Ueyanoσσήμαλα, tetigi tamen ὅτι ἐν τραγῳδοῖς μὲν ἡ ἐλεγεῖῳ Homerum
sub titulo novi auctoris qui Iliada post Homerum canit. quid novi boniq;
apprime nobis hic sub climate degentibus ibidem videbis. Habeat sibi labra
lactucas! non credo tam insipida fingere posse, nisi quis omnis bonæ mentis
gustu perdito, per totantes in cerebro rotulas. Brauniq; noster novissimo
dissensu quod Marckio nostro reponere voluit, mire perplexat, et dum
explicare se se conatur, magis magisq; se implicat, ut exitum non inveniat,
inaudita nobis narrat. 1. Essentiam Dei negat individuam et singularem,
2. Singularem eam fieri et individuam ob Patre per lò generare, si Filio
per lò generari, si Spiritu S. per lò procedere, ut Pater
sit Essentia generans, Filij essentia genita, singularis, scil. & persona
3. sit formaliter per negationem realem N.C essentia generanty, cum essentia
genita. & Filij, et procedente, et Spiritu S. et ita de cæteris. quæ planè
tritheismum invehunt, ni Sabellianismum nobis ni hil significanty malint
amplecti. Inextricabilem sine tritheismo aut Sabellianismo se non extricabit

1687. Jul. 15.

J. Bertling

ex labyrintho ni quis te projecit. Sinnation nihil omnino positiv
si Deo praeter essentiam et lo generare, gignerari et procedere.
et generationem et processionem in Divinis planè tollit, nisi essentia
et principium et terminus statuat. quam Christianae adversa fidei
vides et Dei. et ut videar quam acute philosophet, animam bru
dicit posse mortalem dici, si, inquit (haec ipsius verba sunt) mortem dic
separationem corporis ab anima, et cum toty homo dicat mortali
ista Separatio consistat in utraq; parte, quid mali si quis di
animam hoc sensu esse mortalem? mirabere meum ca
subtilitatem. Brauinius probaturus Christum qua Mediatorem n
passum ita argutat: notio Mediatoris involvit naturam d
Ergo qua Mediator passus non est. Marckius nostra consequentia
litatem ostendit inter alia simili paralelismo: Notio pec
hominis involvit animam rationalem. Ergo homo qua peccator
mortalis. Haec conclusio falsissima. Ergo et praeced. argti Brau
at Brauinius suam probat consequentiam: quod natura divina
passibilis, quam includit notio Mediatoris. et pari modo Marckius
anima mori non possit, quam includit notio peccatoris hominis.
Sic beleti Lidanine septa epistola non prospiciens desperabiliu
haec praecipit: Quid audio an anima non est mortalis? im
moritur? an ergo nulla mors datur spiritualis? Cum nos vi
de morte spirituali, qua si peccatis mortuus dicit homo, argumen
loqui, subtilem dare medicinam potuit responsionem, ne
qui extra quatuor revelatorum Pontificii Logicam nihil sapie
tuisse non deprehenderet, quâ tamen miserabiliter vel tyro
nostrisse possitivit. plura audies ex oratione Patris Labad
Vale V. Cl. et Salve pl. cu D. Doctore Boet, et si qui sint alii
noti. Dabam Jesiae Groningae 15 Febr. 1667.

Tuus Cl. V.

Summè Reverende ac Excellentissime
Domine,
Patrone mi plurimùm observande:

Quamvis Tua pariter negotia, cùmque adeò boni pu-
blici, maximè Ecclesiæ, frequentiùs interpellare non
sim; ea

ur distin-
ir abstinere
t, deregare
nri cùr Jo.
, mihi verò
da Seculari
ubsidium
a dicam?
mihi facilè
bene sit,
tuy dum ir
petit;
locum gra-
eficium
n, sed nos
favori Tuo
spondeat.
dam detili
ig, quod

Clarissimo et Eruditissimo
Viro, D. Hermanno Hildebrand
Philosophiæ Doctori et Professori
Ordinario in illustri Bremensium
Schola Academica
p.

Bremam,

Africa Mabii